

Honnyi Levelek

Tudósítások, és Egyebek:

N r o. 22.

Magyar Ország

Sopronból. — Vólt egy rangot tartó tizifra Sidó Sopronban, *Hoffmann Mihály*, a' kit az egész környék ez előtt, sőt még most is Sopronban laktában, *Miskának* hitt, meit csak nem régiben is, egy tzu dar faluzó kopetz vólt. Ez az ember, kivált' az utóbbi háború tájban, 1808-ban, 's 1809-ben, 's az ólta, úgy meggazdagodni láttatott, hogy az egész Környék' hitelét 's bámúlását magára húzta. Jószágot hitelbe, tőkepenzt interesre rakással hordták neki, sőt sokan a' tapasztalatlanabbak közzül kérve kérték hogy az ő felesleg való kész pénzeket scontrirozza, (vegye magához alku szerént való nagy századbérre, procentóra), azt gondolván, hogy a' Miskával való kereskedés fenekig téjfel vólna. De, mind az ártatlan Hiteladók, mind azok, a' kik vele éppen úgy jártak, mint Bertók a' tsíkkal, egy kövér tsík miatt, az egész putton tsíkot kiöntötték, most keservesen néznek Miska után, mert a' minapában csak a' hült helyét találják a' palotában, melyben familiástól lakott, kapufélfától bútsút vett, minekutánna az ő sok kotnyelessei' segedelmével, mindent, a' miből csak pénzt lehetett tsinálni, Bétsbe felszuszakolt; 's vett árrán aiól hevenyében eladta, 's ezzel, familiáját Sopronyba hagyván, elillantott. — Így

szedteki Miska szemeszörít sok betsületes és ártatlan Hiteladónak; de e' mellettsok olyan Sopronyi lakosnak is, a' kik elfelejtvén ezt a' jó magyar példamondást — *Jobb ma egy veréb, mint hólnap egy túzok* — megfordítva gondolták azt jobbnak lenni — *Jobb hólnap egy túzok, mint ma egy veréb.* — A' szökevény, a' mint látszik *Illyriába* ment, mert már egynehány levelet küldött a' feleségének *Karlstadt*ből. Ritka Bukti (crida) tsalta a' Hiteladókat úgy meg mint ez, mellyet fél millió Bétsibetsü (V. V.) forintra számálnak. — Ezen tsalárd Megbukónak a' Hiteladói Junius' 22-dikére rendeltettek össze.

Erdely Ország.

Kolosvár, Aprilis 15-ödikén, 1813. — A' példák, akár a' követést, akár a' távoztatást tárgyazzák, mindenik esetben sokat használnak a' pallérozódásra. — Az elsőre nézve kár lenne nem tudni mind a' két Ns. Magyar Hazabéli T. Papoknak, hogy ezen mi városunkban Tiszt. P. Kőrösi Demjén Úr, a' T. P. Minoriták Temploma' hasznos Conciónátora a' Bőjti Napokon milyen épületes tanításokat tartott, és mennyire megnyerte minden — a' templomban nem bámészkodni, hanem tanulni menő Okosoknak szíveket! A' Titt. Concionator Úrnak ebbéli munkás foglalatosságát így énekli egy nem hite'sorsosa ugyan, de azért valódi Tisztelője:

Használni mentől többnek ezen Világ'

kétes reménnyel rakta Vidékein — —

Felségesebb czéltől vezetve

Senki se' élte - le napjait még. —

Erdős Hazánknak nagyra nevelt Fia —

Kit érdemidnek száma felyül emel.

A' vég enyészet' düledékinn!

Egy remekét lelek ebbe benned. —

A' bűn-özönnek árjaiban merült

Élő-halandók' boldogításokat

Munkálni hasznos térítéssel, —

Isteni, nem tsupa ember' érzés. —

'S vallyon nem éppen — tellyes erőbe — ezt

Tárgyazta - é hat Péntekeken elő

Mondott beszéded — Tisztelendő,

'S érdemesült Fia Dátziának?!

A' bölts Teremtő' esmeretén örök

Éltet lehellő szent Birodalmakat

Építve számos Halgatóid'

Lelkeket arra felé vezérled. —

Hírlelje már a' Századokat leélt

Penész Időknek szája Demosthenest,

'S a' szent Krizostómust is, ám de

En nem irigykedem érte még is!

A' kis Szamosnak partya feleit emelt

Városba is van, a' ki tsudálkozást

Vonhat beszédével magára. —

Hosszas időkre haladjon élte!! —

*

*

*

Servidában, nem régiben, cz a' borzasztó kegyetlenség esett, a' mint azt a' Posonyi újságl. előadja: Egy faluban, *Topola*'szomszédságában, megholt egy paraszt siedernek (felserdült gyermeknek) az apja. A' legényke elment a' Paphoz hogy az apját temetnéel, 's egyszerűsmind kérdi, mennyit kelljen neki fizetni. Mert az ott lakó Görögöknél, valamint egész Törökországban is, a' hol az ilyen Papoknak

bizonyos bérek nints, az a' szokás, hogy a' meghóltak a' rokoni előre megalkusznak a' Pappal a' temetésre. A' Pap 50 piásztert kért; az árva pedig csak 30-at ígért, mert minden pénze abból állott. Mivel' a' Pap, szava mellett maradt, és addig ki sem kíséri a' halottat; kapja a' fiú, né-melly barátinak tanátslásira Czerny Györgyhöz ment Topolára, dolgát megpanaszolta; s egy-szersmind kérte, hogy pótolnáki azt a' 30 pi-ásztert 20-szal. Czerny György lefizette azon nyomon, de megparantsolta neki, hogy az apja' sírja mellett ásson még egy másik sírt is, és ki-szabta neki a' temetés' óráját, mellyen maga is meg fog jelenni. Meg is jelent Czerny György valósággal egynéhány Hajdújával együtt a' te-metőben, és vitt magával egy koporsót is. — Mikor a' meghóltat elkezdették békapálni, kérdi a' Paptól, ha megkapta - é az 50 piásztert, és hány gyermeke volna. Midőn a' Pap erre azt felelte, hogy öt gyermeke van, azt mondja neki: hogy a' te gyermekeidet, ha azoknak semmit sem hagysz, attól a' szorúltságtól, a' melybe ez a' szegény ifjú esett, hogy téged eltemettethet-nének, meg lehessen menteni, tehát én eltemet-tetek téged még életed' napjaiban. Nem használt semmi kérelem és rimánkodás, parantsolja a' hajdúinak, hogy kötözzék meg, szegezzék a' koporsóba, és temessék el. Három óra múlva, m. kor az istrázsa elment, felásta a' Kösség a' szerentsétlen Pap' sírját, de már akkor egészen összevergődve találták, hóltan.